

Egy évnappra.
/ 1850-ből. /

Keloz és lenyugozol ékrevéslenül,
Ünnep volnaál, de senki meg nem ül,
Végretes évi nap!
Oh, a tömeg más napos ünnepe!
Tishon ha megsohajtsja ez kebel
Halvura döls olsáridas.

Emléket áskos, nyomaorsó szerch.
A véreket és könyűmek sengerere
Mind, mind ahoz sapad.
Az ember gyöngye: félve néz felét:
I mint ephor a sanisvány messzerés,
Achéx időkben megtapad.

Nagy-körös, márcx. 15^{én} 1860.

Arany Sános

Nagy-Kőrös sept. 14. 1860

Kedves barátom!

Ezen vasúton valék, Pest felé menőben, amikor Sarkas
Balázs Öreglédnek kerembe adta igen kedves
levelet, Mindhatom, nagyon jól esett, mert épen
az új állomás körülményeinek meglátása né,
gett rándultam akkor Pesere, s birtokátod
ugyanisak följét habzó kedélyemre. A vá,
lax eddig maradását ne tulajdonítsd tehát
mellőzések, hanem részint annak, hogy fe,
rettem volna bizonyos irni helyzetemről, ré,
pius kedves ígéreteknek, melyet kitátásba
tettél, hogy t. i. rövid nap meg fogok len,
niiket látogatni. Azonban a mennyire
sajnálom, hogy e látogatás mostanig sem
történt meg: úgy örvendek más részint,
mert ez bizonynyal annak jele, hogy ked,
ves atyád, kinek részint létét parafest,
dad, annyira minden vesélyen kívül, jót
egészen jól van, hogy mellőzheted vagy
halafesthatod a békesi utat, melytől a
kőröfi is függ. Után már hihetőleg
nem fognál Kőrösön találni, ambar efala,
dum október elejéig vagy tán tovább is
még itt marad, de nekem többet Pesten,
mint itt, kell már időzöm. Holnap me.

gyek, részint skálást, lap ügyét seb. eligazítani, ré-
szint a K. Társaság bizottmányi üléseiben részt
venni, hol a társaság szélesb alapsza helyekébe,
nek fontos kérdései tárgyaltatnak.

Fontosak ránk nézve is. A K. Társaság, édes
barátom, nem oly társulat, mint az Akadémia,
vagy mint a ti Museum-egyletek, mely bittos
kéz tőkével rendelkezők, ellátja tiszviselőit
az élet fenntartására frükseges eszközökkel. A
Kisf. Társulat, régibb szerkezetében, egy vly
philantrop emberekből álló egylet volt, kik hiva-
talt viseltek, és épen semmi díjt nem kaptak,
kik dolgoztak és a vékony honorariumot is
szépenre visszaadták. Valóban tiszteletre méltó
tő burgalom literaturánk mellett és isten lát-
ja lelkeset, mennyire vhajtani és frép példát
követni én is, ha módját látom, mikép tart-
hassam fel magamat Pesten. Ezt azonban tő-
lem senki sem kívánhatja, és nem is kíván-
ja, mert elválasztásomról kimondták, hogy
az Igazgató fizetését kizárom. De mennyit is
honnán? Az elő kérdésre, mely bizottmányko-
lásunk egyik tárgyat képezi, a döntő felelet
csak a sept. 27-ki gyűlésből fog megadatni,
a másokra pedig az a remény a válat, hogy

ha
Társ
mer
nem
rind
pind
kem
várh
a
horg
az
mér
dát
vagy
mim
ped
mak
füg
a
is
be
L
so

ha a K. Társaságot, mintegy a St. István
Társulat példájára, — nem kiterjesztjük,
mert tag csak válasszunk, író lehet — ha
nem könyvet seb. ígérte mellett 4-5 fo.,
vintor részvényekre fektetjük: hát majd lesz
pénz is elég. I ládd ily kibátás mellett kell ne,
kem a bizonyosról lemondanom, mégpedig nem
várhatom be a kért, hanem neki kell ífonom
a Rubiconnak. Ekers voltam én kénytelen más
horgonyról is gumózkodni, t. i. lapról, melyre
az engedélyt már meg is nyertem. A két re,
menny azán tess-e majd egy valóságos (pél,
dátul 00 = ?) azt nem tudom; hanem már benne
vagyok, hátralepnem erkölcsi lehetlenség. A le,
mondást ugyan még ex napig sem adtam itt be,
pedig, tudom, neheren várják: hanem hiten kapo
mak őr mért akármikoz. Így állnak, vagy is
függenek az én dolgaim, iveri Károlykám, mint
a proféta kuporsója ég és föld között: és még
is e hó kevés hátralevő napjai alatt nem,
be kell jönnöm, ha a fris levegőn nem abarok
lelelm.

De miere untatlak én e hófnú irkával
saját ügyeimről? — Jobb volna ennél fris körö,

si nyitóságokkal kedveskedni, ha volnának és ha én tudnék. Benn úlve töltöttem én az egész szünidőt, nem járva sehová; Sándortól akonban még is hallanám, ha valami nevezetes történnél. Papot még sem választottak; a consistorium pedig már képen meg van fejezve, a professordat kihagyták, egy néhány urat a parafát választottak, a tanács is, elvett megmaradt, s így jól van minden. A collegarusból alig találkoztam aug. 1. óta egygyel-kettővel; Lengyel, Battyai, Weif tudom itthon vannak, az utóbbinál kis leánya lett s él; Deák, Starka többnyire ruslikál, Wurga csenget hűségese, ide hallom; a fiatalok házasodnak. Kötőgyi J. alig ha new beteg, mert nem látta, hatmat napja, pedig min „Dennap is egyedüli látogatom ő. En is beteg voltam e hét folytan, orrom kérem jól lévén Dagadra, de már jóformán elmúlt. Ném és Lul, esa (Lari Skalonán időz) egész ségeset, mind, nyájan köspöntünk, illetőleg eskülvünk, ben, neteket, az én Gyulánmat s a többi kedvesek, ket együtt. Gyulaiékat legpívesben üdvözöl, jüt, Falinak mondod meg, hogy levelét kaptam s elvárom ígérete beváltását. A jó isten áldjon meg!

ERD. NEMZ. MÚZ.
LEVÉLTÁRA
Szabó K. levelei.

igaz barátod
Arany János

ARVYER
MUNICIPALITY'S
EXAMINER

Pest, 1869. nov. 30.

Kedves barátom,

Vigye alkalmam volt beszélni az elnökkel,
kel, aki köztudomású sárgyúban, s úgy talál,
sa hogy méltányos az megítélés. Kérem,
jereb tehát egy kis specification hozzá,
s én megalapozhatom az elnökkel.

Csak addig egészen - én is kénselen
ragyog vele, mert hogy a dolog.

Állás üdvözléssel

barátod
Arany János

Tek. Szabó Károly úrnak.

Kulcsosvár

422.
1866.

Tekintetes úr!

Lochraclakky József rend. tag úrnak az A.
kadémia június 4-i ülésén bemutatott érteke-
zését: „Magyarország veszedelmének okairól” szö-
veggel, szerencsém van idezárva Tekintetes úr,
nak, mint előkötve kinevezett egyik bírálónak,
vélemény, s egyösszesiműd annak határozott kijelen-
tése végett megküldeni, méltónak tartja-e e dol-
got, hogy megjelenjék az Akadémia Érteke-
ségeiben?

Legszives véleményes kava előbb elvárva, tisztelettel
munkálok

Besz, június 9. 1866.

Tekintetes úrnak

aláíró Polgárja
Krányószász
Tiszoknok.

Ühözeltetés ir.

A Magyar Hölgyek Alapítványától kizárólag juttatott versenyző "Görög Államrészegyek Kézi Könyve" című pályamunkáikat (I. II. III. sz.) szerencsém van Ühözeltetés irhoz, minth a folyó hó 26-án került össze ülés válassza egy új bírálóhoz, oly kéreppel tenni át, hogy azokat lehető lazasággal megválaszálva, hogy a többi bíráló is olvashassák, biztos alkalmammal vagy hírkészítéssel visszajuttatni, és véleményüket is, legutóbb pár lóttal a nagy gyűlés előtti, hozzáam beküldeni híveskedjék.

Ühözeltetés maradván

Pestén 1868. okt. 27.

Ühözeltetés irnak

Alapítvány Polgája
Arany János
titkár.

ERD. NEMZ. MÚZ.
LEVÉLTÁRA
Szabó K. levelei.